

PREEK DOOR DE WEEK+ n.a.v. zondag 14 maart 2021

Prediker: Remy Splinter

Titel: Petrus volgde hen op afstand...

Bijbeltekst: Lukas 22:54-62

54 Ze grepen Hem vast en voerden Hem weg, en brachten Hem naar het huis van de hogepriester. Petrus volgde hen op een afstand. 55 Ze staken een vuur aan midden op de binnenplaats en gingen eromheen zitten; Petrus voegde zich bij hen. 56 Een dienstmeisje zag hem bij het vuur zitten, keek hem strak aan en zei: 'Die man hoorde er ook bij!' 57 Maar hij ontkende het: 'Ik ken Hem niet eens!' 58 Even later merkte een ander hem op en zei: 'Jij bent ook een van hen!' Maar Petrus zei: 'Welnee man, helemaal niet.' 59 En ongeveer een uur later zei nog iemand met grote stelligheid: 'Ja zeker, die man was ook in zijn gezelschap, hij komt immers ook uit Galilea.' 60 Maar Petrus zei: 'Ik weet niet waar je het over hebt.' En op datzelfde moment, terwijl hij nog sprak, kraaide er een haan. 61 De Heer draaide zich om en keek Petrus aan, en toen herinnerde Petrus zich de woorden van de Heer: 'Nog voor er vannacht een haan heeft gekraaid zul je Mij driemaal verloochenen.' 62 Hij ging naar buiten en huilde bitter.

Bijzonderheden

Deze zondag deel 3 in de nieuwe preken serie: Op weg naar Pasen.

Beste kringleden, broeders en zusters in de Heer,

Als we ons met iemand in de Bijbel kunnen identificeren, dan zou Petrus wel een goede kans maken. Hij deed een prachtige belofte aan Jezus, maar toen het vuur hem na aan de schenen werd gelegd, kwam hij die belofte niet na.

Het maakte hem een gebroken man; toen Hij Jezus zag huilde hij bitter, zo lezen we.

Maar wat past Petrus mede daardoor goed in het verhaal van Goede Vrijdag en Pasen. Het zijn niet ónze beloftes die de hoofdrol spelen, maar de beloftes die God heeft gedaan.

Een heel gezegende kringbijeenkomst in deze Veertigdagentijd toegewenst.

Een hartelijke zengroet van het PddW+ team.

MOGELIJKE AANVULLENDE BIJBELLEZINGEN

Lukas 22:31-34, Mattheüs 16:18, 21-25, Johannes 18:10-11, Hebreëen 10:23, 1 Thessalonicenzen 5:24, Deuteronomium 7:9, 2 Petrus 1:4, Numeri 30:2, Prediker 5:4-5.

ENKELE OPMERKINGEN

In het derde deel van deze preken serie zitten we midden in de climax van het Evangelie. Ja, misschien wel de climax van de hele Bijbel! En Jezus is de hoofdrolspeler, God zelf die bereid was mens te worden om Zijn beloftes aan Zijn volk waar te maken. Hij maakte Zijn beloftes waar door het drinken van de gifbeker, het gaan van de lijdensweg, het sterven aan een kruis en uiteindelijk het opstaan uit de dood.

En dan Petrus in dit verhaal. Hij deed een belofte aan Jezus, dat Hij Hem bij zou staan tot het bittere eind. Om vervolgens die belofte in het heetst van de strijd toch te breken...

1. De belofte die Petrus deed

Petrus is degene die de belofte deed, maar het is goed om te beseffen dat andersom ook waar is: de belofte maakt wie Petrus is. Hij identificeert zich met zijn toewijding aan Jezus. Hij ziet zichzelf als een radicale discipel die door het vuur gaat voor zijn meester.

Ongeacht wat we misschien in de samenleving horen, ligt onze identiteit - wie je bent - niet in veranderende gevoelens en verlangens, maar in de beloftes en commitments die we maken. Onze gevoelens en verlangens kunnen tegenstrijdig zijn. Dat maakt dat het moeilijk is om ze als een vast uitgangspunt te hanteren voor onze identiteit.

De kracht van een belofte is dat je je daaraan vast kunt houden ongeacht gevoelens en omstandigheden. Het maakt dat je een integer persoon kunt zijn, omdat je je toelegt om iets of iemand te zijn in iedere situatie. Dat houdt je identiteit en alle tegenstrijdige gevoelens die daarbij komen kijken bij elkaar.

Het kan moeilijk zijn om beloftes te doen en commitments aan te gaan. Het maakt ons kwetsbaar, we kunnen teleurgesteld worden of we komen erachter dat we zelf te zwak zijn om beloftes te houden zoals Petrus...

2. De belofte die Petrus breekt

De belofte die Petrus deed, maakte ook wie Petrus was. En op het moment dat hij die belofte brak, brak er ook iets in Petrus. Hij ging naar buiten en huilde bitter...

Een uitspraak van auteur Robert Bell verwoordt het treffend: "Als een man een belofte doet, houdt hij zichzelf in zijn hand als water. En als hij zijn handen opent, hoeft hij niet te hopen dat hij zichzelf ooit nog terug zal vinden."

Petrus hield zichzelf in zijn handen toen hij een belofte deed en hij opende zijn hand. Hij verloor zichzelf. Wat bleef er nog van Petrus over toen hij belofte brak? Is hij de man van Lukas 22: 33, bereid om met Jezus de gevangenis in te gaan en te sterven? Of is hij de man van vers Lukas 22: 57, de man die ontkent Jezus ooit gekend te hebben?

Waar we niet anders kunnen dan ons toewijden aan Jezus, zullen we er vroeg of laat ook altijd in falen, net zoals Petrus. Zo worden ook wij gebroken zoals Jezus, iedere keer als we Hem verloochenen in ons eigen leven. Hoe komen we uit deze impasse?

3. De belofte die Petrus geneest

Waar Jezus voorspelde dat Petrus hem zou verraden, voorzag Hij ook dat Petrus tot inkeer zou komen (Lukas 22: 32). Het waren deze woorden die bij Petrus doordrongen toen Jezus Hem aankeek (Lukas 22: 61). Hij kwam tot inkeer dat niet zijn belofte en toewijding aan Jezus hem konden redden, maar alleen de belofte en toewijding van Jezus voor hem.

Door de Bijbel heen zien we steeds weer dat wanneer je toegewijd bent aan God, Hij toegewijd zal blijven aan jou (denk aan het verbond met Israël).

Normaal gesproken, als je een belofte breekt, word je verstoten en zal je alleen eindigen. Maar aan het kruis zien we het tegenovergestelde, want juist OMDAT Jezus toegewijd is om niet Zijn wil te laten gebeuren, maar die van de Vader, wordt Hij JUIST verlaten.

Denk aan Leviticus 16 waar de grote verzoendag wordt omschreven. Alle beloftes van het volk die zijn gebroken, iedere keer dat het verbond werd verbroken, alle zonden worden beleden. En een bok draagt die zonden letterlijk met zich mee de woestijn in om een eenzame dood te sterven. Jezus deed dat voor ons, Hij was de ultieme zondebok. Omdat Hij toegewijd was aan Zijn belofte, was Hij bereid om behandeld te worden als iemand die alle beloftes gebroken had.

Daarom is Petrus zo'n belangrijk onderdeel van dit verhaal. Jezus nam de plaats in van Petrus. Jezus onderging de gevolgen van wat er met je gebeurt als je je niet aan beloftes houdt. Hij nam de vloek op zich die eigenlijk Petrus toebehoorde. En als wij dan door de ogen van Petrus kijken naar de lijdensweg van Jezus, dan zien we dat ook wij Jezus verloochenen, dat ook wij onze beloftes aan Hem niet houden. Maar het gaat niet om onze beloftes aan Hem, het gaat om Zijn belofte aan ons die Hij heeft waargemaakt in Zijn sterven en opstanding!

Jezus maakte de beloftes waar die wij niet waar kunnen maken. En wat Hij van ons vraagt is om berouw te tonen, vergeving te vragen, die we zeker zullen ontvangen zoals Petrus die ontving van Jezus (Johannes 21). Als je je eigen zwakheid onder ogen komt en volledig teruggeworpen wordt op Zijn genade, op Zijn beloftes die Hij voor jou is nagekomen, maakt dat, dat je met een andere motivatie jouw beloftes aan Hem wil houden. Niet om jezelf te bewijzen, niet om jezelf proberen te redden, maar om Hem uit liefde en dankbaarheid te eren.

LIEDEREN

Houd vol – Mozaiek0318

689 – Spreek, o Heer

628 – Een hoop die zeker is

GESPREKSVRAGEN

Onderstaande gespreksvragen zijn bedoeld als een voorzet voor de kringleider. Bekijk welke je kunt gebruiken of kunt aanvullen met vragen die specifiek voor jouw kring of groep belangrijk kunnen zijn.

1. Wissel uit wat jou in de dienst met name aansprak. En welke verandering brengt dit teweeg in jouw eigen geestelijk leven in navolging van Jezus?

Denk daarbij ook aan wat jou in de Bijbeltekst en de preek van zondag opviel en aansprak. Als je daarin hebt ervaren dat de Heer tot je sprak, hoe zou je dan Zijn woord aan jou kunnen samenvatten?

2. Neem tijd om elkaar op te bouwen met het getuigenis van wat de Heer de laatste weken in je leven aan het doen is:

a. in het lezen van de Bijbel (Woord)

- b. in de omgang met Hem in je gebedsleven (Gebed)
- c. in hoe je bidt en jezelf openstelt naar mensen die Hem nog niet kennen (Zending)
- d. in hoe je bidt voor je mede-geloofsgenoten en hen zoekt te dienen in het geloof (Zorg)
- e. in hoe je tot zegen bent voor je leefomgeving, in de straat en je werk, in je sociale leven (Zegen).

3. De titel van de overdenking was: *En Petrus volgde hen op afstand...* Wij volgen de onlinediensten nu ook alweer een jaar op afstand. Hoe heeft dit je geestelijk leven beïnvloed het afgelopen jaar?

4. De beloftes die we doen en de commitments waar we onszelf op toeleggen maken een groot onderdeel uit van onze identiteit. Hoe komt dat terug in jouw leven? Op wat voor momenten ervaar jij dat je bent wat je belooft? En op welke momenten misschien wel helemaal niet?

5. We zien hoe Petrus zijn belofte breekt en Jezus verloochent. Zijn er keuzes geweest in je leven dat je erg hebt ervaren dat je Jezus verloochent? Zou je daar iets over kunnen delen?

6. Het evangelie leert ons dat onze redding niet afhankelijk is van onze toewijding aan Jezus, maar aan Zijn toewijding aan ons. Het was Petrus wel verteld, maar die woorden raakten hem pas op het moment dat Jezus hem aankeek (Lukas 22: 61). Heb je zelf ook wel eens zo'n moment ervaren?

7. Na Jezus drie keer verloochend te hebben, vraagt Jezus drie keer aan Petrus: heb je Mij lief? Drie keer was Petrus' antwoord 'ja', en was hij zelfs tot tranen toe geroerd. Daar ontving en ervoer hij de liefde en vergeving van onze Heer. Hoe blijf jij in deze 40 dagen tijd geraakt door de liefde van Jezus en door de diepere betekenis van het evangelie voor jou persoonlijk?

GEBEDSSUGGESTIE

Heer, we willen U danken dat U een God bent die Zich aan Zijn Woord houdt. Ook wanneer wij onze beloftes breken en U verloochenen, komt U Uw beloftes altijd na. En in Jezus Christus zijn al die beloftes vervuld. Juist omdat U vastberaden was om Uw belofte waar te maken, werd U aan het kruis behandeld als ultieme zondaar die alle beloftes heeft gebroken. Als de ultieme zondebok, werd U verlaten door God om te sterven in eenzaamheid. U onderging de straf die mij toebedeeld had moeten worden en daarvoor ben ik U eeuwig dankbaar. Halleluja, mijn redding hangt niet af van mijn toewijding aan U, maar aan Uw toewijding aan ons. Dat de naam van Jezus verhoogd mag worden tot in eeuwigheid, amen!

